

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

1. Διαβάζω το κείμενο κι απαντώ ολοκληρωμένα στις ερωτήσεις:

Λέο Μπουσκάλια

Η πτώση του φύλλου που το έλεγαν Φρέντυ

Η Άνοιξη είχε περάσει. Το ίδιο και το Καλοκαίρι.

Το φύλλο που το έλεγαν Φρέντυ είχε μεγαλώσει.

Είχε εμφανιστεί για πρώτη φορά την Άνοιξη σαν ένας μικρός βλαστός σ' ένα μεγάλο κλωνάρι στην κορυφή ενός πανύψηλου δέντρου.

Του Φρέντυ του άρεσε που ήταν φύλλο. Αγαπούσε το κλωνάρι του, τους ανάλαφρους [φυλλωτούς](#) φίλους του, τη θέση του ψηλά στον ουρανό, το [θρόισμα](#) που έφερνε ο άνεμος, τις ηλιαχτίδες που τον ζέσταιναν, το φεγγάρι που τον σκέπαζε με απαλές, άσπρες σκιές.

Ο Φρέντυ συμπαθούσε ιδιαίτερα τους ηλικιωμένους. Κάθονταν πολύ ήσυχα πάνω στο γρασίδι και περνούσαν εκεί την ώρα τους σχεδόν ακίνητοι. Μιλούσαν ψιθυριστά για τα περασμένα.

Και τα παιδιά ήταν επίσης διασκεδαστικά, παρ' όλο που ορισμένες φορές χάραζαν τα ονόματά τους στον κορμό του δέντρου και έσκιζαν τις φλούδες του. Ήταν, ωστόσο, διασκεδαστικό να τα βλέπεις να τρέχουν αδιάκοπα και να γελούν τόσο πολύ.

Όμως, το Καλοκαίρι του Φρέντυ πέρασε γρήγορα.

Μια μέρα, ένα πολύ παράξενο πράγμα συνέβηκε. Η ίδια αύρα, το ίδιο αεράκι, που σε άλλη εποχή έκανε τα φύλλα να χορεύουν ανάλαφρα, τώρα τα φυσούσε δυνατά πάνω στο κοτσάνι τους και τα τράνταζε αγριεμένα. Μερικά φύλλα δεν άντεξαν το [ανεμόδαρμα](#), κόπηκαν από τα κλαράκια τους και βρέθηκαν να πετούν ψηλά στον αέρα. Στο τέλος, έπεφταν μαλακά πάνω στη γη.

Ο Φρέντυ πρόσεξε ότι τ' άλλα φύλλα συνέχισαν να πέφτουν. «Θα ήρθε η ώρα τους», σκέφτηκε. Είδε, μάλιστα, ότι μερικά φύλλα αντιστέκονταν για λίγο στις [ριπές](#) του ανέμου πριν πέσουν. Άλλα πάλι αφήνονταν να κοπούν από το κλωνάρι τους με το πρώτο φύσημα του ανέμου κι έπεφταν απαλά στη γη.

Γρήγορα το δέντρο έμεινε σχεδόν γυμνό.

Τώρα ο Φρέντυ ήταν ολομόναχος, το μόνο φύλλο που είχε απομείνει στο κλαδί.

Τα χαράματα ο άνεμος πήρε τον Φρέντυ από το κλωνάρι του.

Καθόλου δεν πόνεσε. Ένωσε να πλέει ήρεμα, απαλά και αθόρυβα μέσα στο κενό, όλο προς τα κάτω.

Ο Φρέντυ έπεσε πάνω σ' ένα σωρό από χιόνι. Κατά κάποιον τρόπο ένωσε να είναι μαλακά, ακόμα και ζεστά. Σ' αυτή τη νέα του θέση ήταν πιο άνετα από κάθε άλλη φορά. Έκλεισε τα μάτια του και κοιμήθηκε. Δεν ήξερε ότι ο [ξερός](#) και άχρηστος εαυτός του, όπως τον νόμιζε τώρα, θα γινόταν ένα με

ΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΙΑ

το νερό και θα χρησίμευε να γίνει το δέντρο πιο δυνατό. Πιο πολύ απ' όλα, δεν ήξερε ότι εκεί, κοιμισμένα μέσα στο δέντρο και τη γη, υπήρχαν κιόλας σχέδια για να βγουν νέα φύλλα την Άνοιξη.

α) Ποιος είναι ο Φρέντυ και πού ζούσε:

.....
.....

β) Τι αγαπούσε ο Φρέντυ;

.....
.....
.....

γ) Ο Φρέντυ, από τη στιγμή που έπεσε, πιστεύει ότι είναι άχρηστος. Τι θα του λέγατε για να τον πείσετε για το αντίθετο;

.....
.....
.....

δ) Ο Φρέντυ, όταν ήταν μικρός, ρώτησε τη μαμά του, το δέντρο, να του πει την οικογενειακή τους ιστορία. Σήμερα μας λέει τι του είπε. Δες τις ερωτήσεις που είχε κάνει στη μαμά του και γράψε την ιστορία, όπως σου την είπε ο Φρέντυ, στο τετράδιο παραγωγής λόγου.

ΟΝΟΜΑ: